

ЛОЗАРСКИ ПРЪГЛЕДЪ

СПИСАНИЕ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ.

Годишенъ абонаментъ 30 лв. прѣдплатени за 20 печатни коли. Обявления и реклами се приематъ по споразумение. Ръкописи не се връщатъ. Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраща до редакцията въ София, „Гурко“ 18.

Редакторъ: И. И. Хранковъ.

ХР. ТИШКОВЪ.

Къмъ членоветъ на Съюза на Българскитъ лозари.

Драги Лозари,

Далечъ съмъ отъ желанието да оскърбявамъ който и да било лозаръ, но нека ми бжде простено за прямата дума. Вие, Господа, забравихте съюза, или по добръ Вие помните, че има съюзъ но забравихте, че трѣбва да се работи за него и чрѣзъ него; Вие забравихте оня антусиязъмъ, съ който говорихте на учредителния конгресъ за задружна работа, за образуване въ лозарска България мѣстни лозарски коопер. дружества. Не знамъ кждѣ е причината за Вашето охлаждане къмъ общата работа. Възможно е, че Вие неуморно и тихо работите за интереситъ на Съюза и неговитъ идеали, но има едно нѣщо, което е невъзможно при тоя начинъ на дѣйствие, а то е, че ако всички усвоимъ Вашата система на работа, невъзможно е Съюза да се доближи до ония задачи, които си е поставилъ на учредителния конгресъ Вие рѣшихте да се издава съюзния органъ „Лозарски Прѣгледъ“, като всички вземемъ участие въ него, че всички ще пишемъ, а който не може да напише, поне ще дава свѣдѣния. А какво излѣзе? Всички чакатъ да се издаде списанието. Не сме ли ние, които се задължихме да разпространимъ това списание; не сме ли ние — членоветъ на Съюза на Българ. лозари-винари, които се обещахме, чрѣзъ пропаганда, да увеличимъ броя на членоветъ, като съставимъ въ всѣки лозарски центъръ мѣстно лозарско коопера-

тивно дружество, което впоследствие да стане членъ на Съюза; не сме ли ние, които се обещахме че ще съберемъ дѣловъ капиталъ за да улеснимъ работата на Съюза съ доставката на всички ония материали, отъ които лозаря има необходима нужда; не сме ли ние? . . . Но достатчно е толкозъ.

Обещанията и задълженията сж много, но тѣ останаха въ хубавата аудитория на „Славянската Бесѣда“.

Конгреса се свиква слѣдъ мѣсець до което врѣме почти всички лозари сж свободни отъ работа. Апелирамъ къмъ Васъ да си припомните думата, която си дадохме и да вземете грижата да се образуватъ лозарски дружества тамъ, гдѣто условията позволяватъ, а къмъ образуванитѣ до сега да запишете всички лозари, като не забравяте да съберете нужнитѣ членски и встѣпителни вноски, а сжщо да съберете и повече дѣловъ капиталъ и абонамента на списанието. Проче до виждане въ конгреса.

КР. ТОПОЛСКИ

Изъ царството на директнитѣ лози — Видинско.

— Неопровѣржими факти. —

(Продължение отъ кн. 7)

Защо нѣкои лозари прибѣгватъ до директнитѣ лози?

Запитани лозаритѣ защо садятъ директнитѣ лози при наличността на отлични мѣстни сортове, на всѣкждѣ навещаха слѣднитѣ доводи:

1. Липса на присадени лози.
2. Лесно и съ малки разноски се правѣло лозе отъ директни лози.
 - а) Намирало се евтинъ лозовъ материалъ подъ ржка.
 - б) Избѣгвало се обръщането (риголването) на мѣстото опрѣдѣлено за лозе.
3. Лозето отъ директни лози изисквало малко грижи и по-малко разноски отивали по гледането му.
 - а) Изисквало по-малко копане.
 - б) Изисквало по-малко ръсене за прѣдпазване отъ манá.

в) Не изисквало колове.

4. По-доходни били лозята отъ Отело.

а) Давали повече плодъ.

б) Гроздето имъ се продавало съ 2—3 лева повече стотъ килограма.

Отъ изброенитѣ доводи само два, а именно: *липсата на присадени лози отъ мѣстни сортове и евтини рѣзници отъ директни лози подъ рѣжа* сж основателни. Държавнитѣ лозови разсадници въ Видинъ и Гурково сж закрити, а частната инициатива въ окрѣга е съвсѣмъ намалѣла и не може да смогне съ лозовъ материалъ. При все това липсата на присадени мѣстни лози отъ една страна, прѣдлагането на евтини рѣзници отъ директни сортове отъ друга — не би трѣбвало да даватъ на трѣзвитѣ лозари мотиви за прибѣгване до директнитѣ лози за възобновяване на лозята, когато се знае, че лозовата култура е дълготрайна, коштува много пари, врѣме и трудъ и че не тѣй лесно и охотно ще може послѣ едно лозе, макаръ и отъ директни лози, да се изкорени за да се засадятъ на мѣстото му присадени мѣстни лози.

Всички останали доводи сж неприемливи и ето защо:

1. Избѣгването да се обърне (риголва) мѣстото прѣд-назначено за лозе не може да съставлява икономия, защото недобрѣ подготвената почва не може да даде добро лозе, както това се констатира за повечето лозя.

2. Съвсѣмъ неоснователенъ се явява довода споредъ който лозето отъ Отело изисквало по-малко грижи отколкото лозе отъ мѣстни лози. По-малкото копане, както и по-малкото рѣсене не може да не окажатъ врѣдно влияние върху правилното развитие на лозитѣ и количеството на плода. Напротивъ, почти всички притежатели на Отело заявиха, че прѣзъ мѣсецитѣ юни и юли плодътъ му прѣкарвалъ критиченъ периодъ и работитѣ въ лозето прѣзъ него врѣме трѣбвало да се извършватъ съ особено внимание, защото плодътъ много лесно можалъ да се поврѣди и да окапи. Отдаватъ го на влиянието на слънчевата топлина и за това нѣкои били принудени прѣзъ тия мѣсеци да работятъ лозята си ношно врѣме.

Освѣнъ това Отело трѣбва да се копае плитко и съ голѣма прѣдпазливостъ да не би да се поврѣдятъ коренитѣ му.

3. Неоснователно е твърдението на нѣкои лозари, че Отелo се отгледвалъ безъ колове. Нигдѣ комисията не констатира Отелo безъ колове. Въ противовѣсъ на това всички лозя засадени отъ мѣстни лози въ пѣсъцитѣ се отгледватъ безъ колове.

Въ рапорта си, техникътъ на катедрата пише: „тукъ на всѣкъждѣ „Отелo“ се отглежда на колци. Безъ колци отгледването му е трудно, защото пръжките се влачатъ по земята и всичкото грозде изгнива, ако не се повдига и връзва на колци“.

4. Дѣйствително кръчмаритѣ сж плащали съ 2—3 лева по-скжпо стотѣ килограма грозде Отелo отколкото гроздето отъ мѣстнитѣ сортове, защото имъ служи да маскиратъ фалшификацията на виното. Иначе не може да се обясни защо кръчмаринътъ плаща по-скжпо за по-долнокачествено грозде! Горницата отъ 2—3 лева на стотѣ килограма грозде, която за сега се получава отъ Отелo, не може, обаче, да послужи като сериозенъ мотивъ за разпространението на Отелo, защото тя е фиктивна прѣдъ видъ на обстоятелството, че плодоношението на Отелo е значително по-малко отъ това на мѣстнитѣ лози (присадени или неприсадени) и слѣдователно доходътъ отъ декарь лозе и при тия цѣни ще бжде много по-малкъ за Отелo отколото за мѣстнитѣ лози. Независимо отъ това въ денѣтъ, когато отъ една страна тоя сортъ бжде широко разпространенъ, а отъ друга — се създава по-строгъ законъ за прѣслѣдването на фалшификацията на вината, стопанитѣ на такива лозя ще почувствуватъ силна криза поради обстоятелството, че долнокачественитѣ продукти на Отелo не ще могатъ да конкуриратъ на отличнитѣ вина и грозда отъ мѣстнитѣ лози, отъ която нищо друго не би можало да ги спаси, освѣнъ замѣняването на Отелo съ присадени мѣстни лози. Това ще имъ струва загуба на пари, трудъ и врѣме. Съ други думи казано, ще трѣбва на ново да почватъ да правятъ лозя.

По въпроса, който ни занимава, ето какво пише въ рапорта си покойния Диневъ: „отъ интимни разговори съ стари познати лозари, които иматъ насаждения и отъ тритѣ вида лозя: присадени на американски, мѣстни и Отелo, ето какво е тѣхното мнѣние и сравнение между тритѣ вида лозя:“ „най-добри резултати ни даватъ присаденитѣ лози върху амери-

кански подложки и по плодородие, и по качество на гроздето. На второ мѣсто идатъ лозята отъ мѣстни неприсадени и на трето мѣсто — лозята отъ Отело. За да бѣда по-ясенъ трѣбва да обесня, че новитѣ посадки на лозята въ селата, въ които взема по-голѣмъ размѣръ Отело, не сж вече на старитѣ лозарски мѣстности, а, както и по-рано поменахъ, тѣ сж садени въ дълбоки, ровки и богати земи въ крайдунавската равнина.

Една отъ причинитѣ за дѣто прибѣгваме до саденето на мѣстнитѣ лози и Отело, ми казваха много лозари, е, че държавнитѣ разсадници прѣзъ послѣднитѣ години не ни даваха никакъвъ материалъ, а частнитѣ разсадници ни искаха за такъвъ много високи цѣни. Мѣстнитѣ лозя поддържае съ силно наторяване и съ прѣдпазването имъ, съ прѣскане, отъ разни болести.“

Сжщинскитѣ, обаче, мотивъ на населението въ Видинско да продължава и сега да сади директни лози е производството на лозовъ материалъ (рѣзници) който, прѣдъ видъ липсата на присадени лози и голѣмия шумъ около директнитѣ сортове, се много търси и пласирането му докарва значителни доходи. Цѣлиятъ почти Видински окръгъ е станалъ производителъ на прѣчки отъ директни лози. Особено въ Видинската околия лозята сж заприличали на маточници и, за да се получи повече прѣтъ, никакъ не кършатъ лозитѣ прѣзъ цѣлия вегетационенъ периодъ. Най-добъръ примѣръ дава твърдѣ бързото разпространяване на сорта Ноахъ (Бѣлъ Отело). Да видимъ кое негово качество „кара лозаритѣ отъ видинскитѣ села да го садятъ съ такова избѣрзване и да му даватъ прѣдпочитане прѣдъ Отело? — Селенитѣ казватъ, че го сажали, защото не страдалъ отъ мана. Това е вѣрно, но неговиятъ плодъ, за който именно се прави лозе, не може да даде доходъ такъвъ, какъвто дава Отело. Послѣдниятъ дава по-голѣми и набити гроздове, зърната му сж здраво закрѣпени на чепката, когато Ноахъ има малки, сравнително рѣдки, гроздове и зърната му се ронятъ и падатъ на земята, когато се бере узрѣлъ. Слѣдователно Отело ще даде повече плодъ, отколкото Ноахъ. Освѣнъ това зърната на Отело съдържатъ много боя, която е нужна на фалшификаторитѣ за да правятъ „отъ малко грозде, много вино,“ за което именно тѣ го търсятъ и даватъ нѣколко лева повече на стотѣ килограма

грозде, отколкото за гроздето отъ мѣстнитѣ лози. Плодътъ на Ноахъ е бѣлъ и слѣдователно не съдържа боя, по която именно причина той не е потрѣбенъ на фалшификаторитѣ и за това нѣма защо да го купуватъ. Освѣнъ туй и виното му, както и това на Отело, е долнокачествено.

Значи съ плода си Ноахъ не може да има прѣимущество надъ Отело. — Като е така, остава другадѣ да се дири истинската причина за неговото бързо разпространяване и, щомъ като тая лоза не може да задоволи лозаря съ плода си, тя ще стори това съ прѣжкитѣ си, понеже друго произведение тя не е въ състояние да ни даде.

Лозя, които обърнаха вниманието на комисията.

Въ землищата на посѣтенитѣ отъ комисията села се констатираха много добри лозя отъ присадени и неприсадени мѣстни лози, нѣкои отъ които сж отлични и извикватъ възхищение, като ги сравнява човѣкъ съ лозята отъ директни сортове. Срѣщнаха се сжщо и директни лози, най-вече Отело, присадени върху американски подложки.

Привлѣкоха вниманието на комисията слѣднитѣ лозя :

а) Директни сортове присадени върху американски подложки. — Срѣщнаха се Отело и Ноахъ присадени върху Рипария Порталисъ.

Констатира се подобрене въ растежа и плодородието. Обаче този активъ е безполезенъ, тѣй като по количество и качество плодътъ на Отело и Ноахъ си остава долно и не може да съперничи на мѣстнитѣ лози. Освѣнъ това Отело, като че ли е станалъ по-нѣженъ спрѣмо маната и страда еднакво съ мѣстнитѣ лози.

На много мѣста се срѣщнаха присадени лози Отело, Ноахъ и др. върху Рипария Порталисъ. Примѣри: въ лозята на Маринъ Илиевъ, Маринъ Н. Няголовъ, Маринъ П. Барбуловъ отъ с. Шефъ и др.

б) Мѣстни лози неприсадени. — Мѣстни лози посадени направо, безъ да бждатъ присадени, се констатираха на всѣкъдѣ, дѣто обиколи комисията. Най-много такива лози се срѣщатъ въ пѣсѣцитѣ покрай Дунавъ. Тамъ тѣ успѣватъ и достигатъ до голѣма възрастъ.

Въ мѣстността „Гриндури“ (с. Шефъ) има такива лозя на 25, на 35 и повече години. Сочатъ се главини отъ незапомнено врѣме. Примѣри: лозето на Никола Томовъ, 20—25 годишно (гъмза); лозето на Лападуцъ Ванчовъ, 35 годишно (гъмза), най-старото въ тая мѣстность. До сега не сж забѣлзани лози да съхнатъ. Въ мѣстността „Насипа“¹⁾ при с. Кошава, лозето на Флоро Ф. Поповъ, 15 годишно. Тази година посадилъ още 2000 мѣстни лози.

Въ мѣстността „Тъмпанъ“ покрай Дунавъ почвата е пѣськлива. Тамъ има запазени стари — прѣди филоксерата — лозя, на които лозаритѣ даватъ 120 години. Лозето на Гомотарското училище, 12-годишно, добрѣ гледано и има доста плодъ. Лозето на Флоро Колевъ — много старо лозе (повече отъ 100 години), отъ незапомнено врѣме. Умрѣлитѣ лози замѣства съ положници. Лозето на Флоро П. Капровъ — много старо (повече отъ 100 години) лозе отъ Винта. Дава много плодъ, но не успѣва да узрѣе до Кръстовдень. Въ с. Чунгурузъ — лозето на Йонко Ненчовъ.

Въ пѣсьцитѣ около с. Ново-село и Неговановци има твърдѣ много лозя отъ неприсадени мѣстни лози на възраст до 40 години, които отиватъ добрѣ и даватъ добъръ плодъ. Въ крайдунавскитѣ села (Халваджи, Чунгурузъ и др.) хората сж се замогнали именно отъ лозята въ пѣськливата почва.

в) Мѣстни лози присадени на американски подложки. — На много мѣста се срѣщнаха много добри лозя отъ мѣстни лози присадени върху американски подложки, нѣкои отъ които извикваха възхищението на комисията. Като такива можемъ да посочимъ: лозето на Маринъ П. Барбуловъ въ с. Кутово, лозята на Петъръ Ионовъ и Трунж Петровъ въ с. Халваджи. Двѣ отлични лозя отъ мѣстни лози присадени върху Порталисъ. Изобиленъ плодъ, гроздове голѣми и пълни, зърна едри и налѣни. Зрѣене напѣднало.

Въ с. Гърци — лозето на Панто Цекановъ, подложка Порталисъ и Монтикола. Не торатъ. Лозето на Илия Цвѣтковъ — подложка Порталисъ, по-голѣмата часть присадени на зелено, другата — на зрѣло. Много добрѣ гледано. Има

1) Ромжнска дума, която означава: пѣська.

изобилень плодъ. Рѣже късно на пролѣтъ и е много доволенъ.

Въ с. Видболъ — лозето на Кръстю Ангеловъ. Гъмза върху Монтикола присадени на зрѣло. Добрѣ подредено и гледано лозе съ изобилень плодъ. Отлично. Лозето на Велко Джоновъ — подложка Монтикола присадени на зелено и потопени. Добрѣ гледано.

Какъ лозето е въ състояние да подобри положението на притежателя си?

Сочатъ се лозари, които чрѣзъ лозя отъ присадени лози, сж поправили положението си.

Такива сж: Станко П. Чимитеровъ отъ с. Гомотарци по-рано бѣденъ, съ настояването и помощта на кмета Флоро Ф. Гугуняцовъ, той успѣлъ да си насади 7000 присадени лози и днесъ е човѣкъ съ капиталъ. Само миналата година е взелъ около 30,000 лева. Лозето е отлично съ обилень плодъ. Отело нѣма. (Съобщава Флоро Ф. Гугуняцовъ). Флоро Димитровъ отъ с. Ясенъ. Притежателъ на около 200—300 декара ниви и воденица. Слѣдъ като забъркалъ смѣтките си съ воденицата и др. прѣдприятия, по съвѣта и настояването на Флорентийския свещеникъ Стани Димитровъ, направилъ лозе отъ присадени лози, което достигнало до 20 декари и, като се заловилъ само съ него, можалъ да оправи забърканитѣ си смѣтки. Само миналата година е взелъ за вино и ракия около 60,000 лева. Днесъ доскорошниятъ „зашеметенъ“ богаташъ който, съ нивитѣ си, не е можалъ да насмогне на лихварскитѣ искания, е спасенъ отъ лозето и пакъ е станалъ пръвъ въ селото. (Съобщава свещ. Стани Димитровъ).

Ив. Луцовъ, отъ с. Гжнзово, западналъ въ дългове къмъ Земледѣлската банка (7—8000 лева) не можалъ да си помогне съ стотѣ декари ниви, които притежавалъ. Направилъ си лозе отъ присадени на зелено лози. Като неопитенъ, не можалъ да се ползва отъ него. Обаче прѣди четири години поставилъ бааджия, комуто повѣрилъ гледането и пазенето на лозето. Още първата година бааджията турилъ редъ въ лозето и му дало доходи. За 2—3 години дълговетѣ били изплатени и притежателътъ на лозето — спасенъ отъ опростаяване.

Заклучение.

Отъ изложеното до тукъ става явно че:

1. Лозята отъ директни сортове сж несигурни (филоксерата ги унищожава, маната отнима плода имъ) и гледането имъ далечъ не е така икономично, както се прѣдставлява отъ заинтересувани лица. *Всички трѣзви лозари отбѣгватъ директнитѣ лози.*

2. Тѣ служатъ само да даватъ материалъ на фалшификаторитѣ на вина, както и да подхранватъ контрабандната търговия съ забранения отъ закона лозовъ материалъ.

3. Лозарството въ Видинско прѣдставлява цѣлъ хаосъ, благодарение безсистемността въ възобновяването на лозята, а най-вече на врѣдното влияние, което сж оказали директнитѣ лози, благодарене съсѣдството на Сърбия, отъ дѣто сж прѣнесени.*)

4. Въ Видинско сжществуватъ естествени условия (климатъ, почви, мѣстоположения) за доходни лозя.

5. Лозята направени отъ мѣстни лози, присадени върху противостоящи на филоксерата подложки отъ американски лози прѣвъзходствуватъ, въ всѣко отношение, лозята отъ всички — познати и непознати у насъ, директни лози.

6. Въ пѣсчливитѣ почви може да се посадятъ неприсадни мѣстни лози.

Необходими мѣропрятия.

1. Да се поведе усилена пропаганда противъ директнитѣ лози, като сжщеврѣменно, *съ най-голъма строгостъ*, се прилага чл. 21 отъ закона за лозарството и овощарството.

2. На стопанитѣ на сжществующитѣ сега лозя отъ директни сортове да се даде отъ държавата лозовъ материалъ (рѣзници) съ задължение да замѣнятъ, съ присадени мѣстни лози, директнитѣ сортове. Порталисъ, като подложка на мѣстнитѣ лози, е далъ отлични резултати въ Видинско. Въ държавнитѣ разсадници има много Порталисъ, който другадѣ не се търси, а и Министерството, съ окр. № 6954 отъ 15.VII.915

*) Липсвала е умѣла и твърда ржка, която да се противопостави на противозаконното разпространение на директнитѣ лози.

Въ това отношение Видинско прѣдставлява една школа, въ която може да се почерпи поука.

г. го изхвърля отъ държавнитѣ разсадници, за това справедливо ще бжде да се даде на видинци и то даромъ, защото държавата има голѣмъ грѣхъ спрѣмо тѣхъ, за дѣто е донесла това печално положение въ този хубавъ лозарски край. Тамъ филуксерата се откри най-напрѣдъ—още прѣзъ 1884 година. Сѣщо тамъ се внесоха американски лози най-напрѣдъ—прѣди повече отъ 25 години.*) Лозята тамъ сѣ били цвѣтущи и сѣ давали прѣпитание на голѣма частъ отъ населението.***) Лозаритѣ сѣ имали тогава благосѣстояние. По хубавитѣ бърда е кипѣлъ животъ, послѣ настѣпва униние. Грѣшката трѣбва да се поправи и то безъ забава.

3. Новитѣ лозя да се праватъ само отъ мѣстни лози присадени върху американски подложки. Слѣдъ проучването на пѣсѣкливитѣ мѣста край Дунавъ и другадѣ, би могло, за нѣкои отъ тѣхъ, да се усвои посаждането на мѣстни лози направо, безъ присаждане.

4. Да се направи всичко възможно щото нуждитѣ на лозаритѣ за лозовъ материалъ да се удовлетворяватъ всѣка година. Напустнатитѣ държавни лозови разсадници въ Видинъ и Гурково да се прѣсъздадатъ на подходящи мѣста.

ХР. ЦАЧЕВЪ.

Лозарството като наука и институтитѣ, които служатъ за нейната разработка и популяризация.

Нека бждемъ кратки и ясни по въпроса. Лозарството е клонъ отъ земледѣлското производство, подчинява се на сѣщитѣ економически и естествени закони за своето прѣуслѣване, слѣдователно подчинява се на общитѣ начала на агрономическата наука и практика. Въ процеса на производството лозарството е клонъ на земледѣлието, а въ схемата на агрономическата наука то е една научна дисциплина.

Лозарството, обаче, макаръ и клонъ отъ земледѣлското производство, въ процеса на производството може да бжде

*) Тамъ се създадохъ държавно лозарско училище, държавни лозови разсадници, построи се и окръжна изба за вина.

**) Тамъ се е получавало хубаво руйно вино за мѣстна консомация и за износъ въ вѣтрѣшността на страната, даже и въ сѣсна Ромжия.

главно прѣдприятие и самостоятелно занятие, затова и може да се разглежда като главна и самостоятелна агрономическа дисциплина, като самостоятелна наука.

Било въ единия или другия случай, лозарството като наука е приложна наука, както медицината, инженерството, технологията и пр.

Като приложна наука лозарството се основава на двѣ главни групи научни дисциплини: *стопанско-економически*, които обосноваватъ лозарството като стопанство и *естествено-исторически*, които даватъ наученъ материалъ за проучване условията за успѣшното вирѣне на винената лоза въ нейната естествена срѣда. Разбира се, че не оставаме на заденъ планъ и *физико-математическитѣ* дисциплини, а така сжщо *химията* и *счетоводството*, *търговията* и *статистиката*, които смѣтаме, че сж въ допирни точки съ горнитѣ групи научни дисциплини.

Слѣдователно лозарската наука е едно стройно съчетание на чисти и приложни научни дисциплини отъ универзаленъ характеръ; тя отъ друга страна, като приложна наука, е едно непрѣкъснато съчетание на теорията и практиката съ цѣль за добиване при минимумъ разходи максимални блага.

Отъ изложеното до тукъ е ясно, че лозарството, за своето правилно развитие, се нуждае отъ своя всестранно запознатъ ученъ, отъ своя всестранно запознатъ организаторъ и отъ своя всестранно школуванъ практикъ-техникъ въ областта на производството и размѣната. Всичкитѣ, обаче, трѣбва да координиратъ своята дѣйность за получаване максимумъ блага и въ това отношение учениятъ не трѣбва да е чуждъ на организаторската и практическа дѣйность, организаторътъ трѣбва да съчетае научнитѣ придобивки съ практическата дѣйность, а техникътъ и практикътъ трѣбва съзнателно да подчини своята дѣйность на една научна техника и прѣдварително начертанъ организационенъ планъ.

Нека горнитѣ разсждения не се схванатъ погрѣшно и прибързано да се правятъ невѣрни заключения. Всичкитѣ означени дѣятелности сж еднакво важни, за успѣшното имъ извършване се изисква еднаква прѣдварителна подготовка и нека никой не си помисля, че за една дѣятелность се изисква висша наука, за втора срѣдна и за трета нисша и практи-

ческа. Нищо подобно. *Лозарската наука е една, само че съ нейната разработка се занимава кабинетния ученъ, а съ нейното прилагане се занимава организатора и техникъ-практика. Както учения лозаръ, така сжщо и организатора и техникъ-практика трѣбва да бждатъ еднакво подготвени.*

Каква трѣбво да бжде тази подготовка?

Отговорътъ е единъ — академическа!

Или съ други думи казано, за да се подготви нѣкой за научна, организаторска или техническа дѣйностъ въ областъта на лозарското прѣдприятие, той трѣбва прѣди всичко да има солидно общо образование, да бжде зрѣлъ за възприемане на всички онѣзи научни и практически познания, които науката и практическата опитностъ сж обобщили и прѣцизирали. Отъ това слѣдва, че лозарската наука, въ всичкитѣ нейни форми, може да се разработва и изучава въ специални висши училища, академии и при университетитѣ, като се свърже съ лабораторни опитни станции и опитни полета; економически семинари, търговски кантори и кооперативно производство и продажба, винарски изби и технологически прѣдприятия. За основа при постъпването за тѣзи изучвания ще трѣбва да служи гимназиална подготовка свързана съ трудова подготовка въ областъта на земледѣлското производство и специално по лозарството и винарството.

Нашата мисль е недвусмисленна — ний се обявяваме рѣшително както противъ всѣкакви нисши и срѣдни лозарски или каквито и да било професионални училища, така сжщо и противъ схоластичността и формализма въ нашитѣ гимназии, които създаватъ или по-право фабрикуватъ не всестранно развити хора, годни за наука и практически похвати въ живота, а хора едностранчиви, изкълчени въ своето образование, уморени отъ непрѣстаннитѣ и убийствени изпити и негодни за каквато и да била сериозна работа.

Не, тази форма на образование и сформиране личността е вече изживѣла и изживѣва своето врѣме; тя трѣбва да се отхвърли по най-рѣшителенъ начинъ и се замѣни съ трудовата школа, която да възпитава и обучава съобразно мѣстнитѣ условия въ процеса на самото производство, като издирва и култивира открититѣ дарби на всѣки единъ индивидъ.

Но, до като днешната държава и обществото, по извѣстни съображения, поддържътъ наравно съ гимназиитѣ и срѣдни професионални и специални училища, ние не мо-

жемъ да се откажемъ отъ да дѣйствуваме за тѣхното подобрене за да изкарватъ младежи годни за възприемане на науката и разнитѣ специалности. Нека отговорнитѣ фактори не си праватъ илюзия да мислятъ и защищаватъ положението, че само гимназиститѣ сж годни да слѣдватъ висшитѣ учебни заведения. Това е само една искусвена прѣграда за зрѣлитѣ младежи, независимо въ какъвъ родъ учебно заведение сж добили своята зрѣлость, които желаятъ да получатъ истинско научно образование и специалность, прѣграда съ нищо неоправдана.

И така, въ агрономическитѣ факултети при университетитѣ, въ висшитѣ земледѣлски и лозарски училища и академии и само тамъ ний ще можемъ да обучимъ и създадемъ потребнитѣ учени, организатори и тѣхници по лозарството и винарството.

За широкия слой лозари-производители този начинъ на възприемане лозарската наука, макаръ и желанъ, е, разбира се, невъзможенъ по простата причина, че не могатъ да се откъснатъ отъ производството и подложатъ на такова системно образование, което изисква редъ години, срѣдства и пр. Ето защо за тѣхъ *лозарската наука ще трѣбва да се популяризира.*

Популяризирането на лозарската наука е дѣло твърдѣ сериозно и отъ нейното правилно извършване ще зависи успѣха на лозарството въ извѣстни райони и въ цѣлата страна

Популяризацията може да се извърши успѣшно по двѣ посоки:

1. като се дѣйствува на учащата се младежъ и
2. като се дѣйствува на възрастнитѣ производители.

Трудовата школа съ опитни учители специалисти по лозарството и винарството и съ прѣподавателски персоналъ запознатъ съ тѣзи отрасли, ще свѣржи общото образование съ приложението му въ живота, въ дадения случай съ приложението му къмъ лозарското стопанство, ще използва трудовия опитъ на учащитѣ се и ще създаде въ тѣхъ интересъ и разбиране на лозарството като наука и поминѣкъ; обучението ще трѣбва да се свѣрже съ опитни лозя, изби, расадници, кооперации и пр.

Така трѣбва да се погледне и на сжществующитѣ сега нисши и срѣдни земледѣлски и лозарски училища, защото

тѣ въ никой случай не могатъ да изкарватъ специалисти; тѣ, обаче, постоянно и системно трѣбва да еволюиратъ къмъ трудови школи отъ общо значение или да се прѣвърнатъ въ висши училища и академии¹⁾.

Земледѣлскитѣ катедри, които сега дѣйствуватъ, ще трѣбва да се увеличатъ, да се попълнятъ съ необходимитѣ специалисти и техници по лозарството и винарството, да се обзаведатъ съ всички помагала, та да могатъ да дѣйствуватъ успѣшно непосредствено на населението, било прѣзъ врѣме на работа чрѣзъ бесѣди, сказки, демонстрации, показни лозя и пр., било чрѣзъ зимни училища и вечерни курсове.

Лозарската литература — било научна или популяризаторска, е сжщо така едно мощно срдѣство за разработка, възприемане и популяризиране на лозарската наука и техника. Но, за да може тази литература да има истинска стойностъ, трѣбва да се организира нейното списване и издателство по начинъ щото да не се позволи излизането и разпространението на книги, написани отъ спекуланти съ цѣль за експлоатация съ невѣжеството на маситѣ. Нека не се мисли, че е лесно да се пишатъ специални книги, или че е още по-

¹⁾ По поводъ на горната статия отъ г. Хр. Цачевъ, намираме за добръ и полезно, понеже разглеждания въпросъ е много важенъ, да дадемъ нѣколко кратки бѣлжки.

Прѣди всичко г. Цачевъ отлично е развилъ и подкрѣпилъ мисълта си какво лозарството е толкова наука и то приложна колкото и науката за общото земледѣлие (за зърненитѣ култури), който фактъ, за голѣмо съжаление и очудване, се отрича отъ нѣкои наши агрономи. Безъ да отиваме въ подробности, ние намираме какво гледището и мислитѣ на г. Цачевъ, относно училищата ни и академитѣ, като строго научни, сж вѣрни обаче ние схващаме, че за у насъ и при нашитѣ условия сж неприложими. Да мислимъ тѣй ни каратъ нѣколко съображения и факти: 1) като имаме прѣдъ видъ сегашнитѣ ни тѣй нарѣчени срдѣни и нисши земледѣлски училища, които отъ 15—20 години още не сж доуредени — нито по програма, нито по цѣль, нито по материята за изучаване въ тѣхъ, нито по траяне на курса, нито по названието имъ и пр.; 2) като имаме прѣдъ видъ положението по въпроса въ Франция напр., която поне по лозарството е учителката на цѣла Европа — именно тамъ нигдѣ нѣма чисто агрономически факултети, нито академии по общо земледѣлие, лозарство и винарство, — тамъ иматъ: les Eco es Nationales d'agriculture (народни земледѣлски училища), които *минаватъ* за висши; Ecoles pratiques d'agriculture (практически земледѣлски училища), които сж нисши, но не като нашитѣ и Institut National agronomique въ Парижъ (Народенъ Агрономически Институтъ), който е единственното най-висше земледѣлско заведение и 3) като имаме прѣдъ видъ нашитѣ условия и общото положение ние намираме, че е много прѣждеврѣменно да се мисли у насъ за висши земледѣлски и лозарско-винарски училища и академии. Съ други думи ние, по скромното ни схващане и разбиране, трѣбва прѣди всичко да искаме да бждатъ *напълно доуредени и поставени образ-*

лесно да се прѣвеждатъ. Учебникъ, написанъ безъ съблюденіе на извѣстни педагогически моменти; книги, написани на лошъ стилъ и сухопарно, а най-вече съ невѣрности и несъобразности съ мѣстнитѣ стопански условия, вмѣсто полза ще принесатъ голѣма врѣда. Прѣдвидъ на това критиката трѣбва да бжде много внимателна и всѣкому да отдаде заслуженото.

Слѣдъ всичко казано, нека завършимъ съ слѣднитѣ конкретизирани прѣдложения:

1. При Агрономическия факултетъ на нашия Университетъ, който прѣдстои да се открие въ скоро врѣме, нека наравно съ другитѣ дисциплини да се застѣпатъ, въ специални катедри, лозарството и винарството. На абсолвентитѣ да се даде възможность да се специализиратъ въ тѣзи стопански клонове, за да могатъ даровититѣ и склоннитѣ къмъ тѣзи занимания да се образовать и добиятъ вѣренъ методъ за научни изслѣдвания.

2. Плѣвенското лозарско училище да се прѣвѣрне въ висше съ три или четири годишенъ курсъ за научна и практическа подготовка на организатори, техници, администратори и учители по тѣзи специалности.

3. Да се обърне особено внимание на опитнитѣ станции — плѣвенската да се разшири и да се открие още една въ южна България.

цовой въ всѣко отношение сегашнитѣ ни три срѣдни училища, а сѣщо и нисшитѣ и чакъ слѣдъ това да мислимъ за агрономически факултетъ. Защото ние много се страхуваме, като имаме на лице дългогодишния примѣръ съ въпроснитѣ ни училища, че и съ проектиранія ни агрономически факултетъ ще стане сѣщото — много шумъ и пожелания и . . . приказки! Ето защо ние намираме още че е за прѣдпочитане да бждемъ поскромни, и по-бавни, и по-обмислени въ рѣшеніята ни за да бждатъ сполучливи и трайни прѣдпріятията ни Да говоримъ тѣй ни каратъ още слѣднитѣ факти: прѣзъ туй лѣто имавме случай да посѣтимъ Плѣвень, слѣдователно и лозарско-винарско-градинарското училище, въ което прѣзъ 1899 г. и ние учихме и свършихме. И какви радостни и тѣжни спомени изпитахме при туй ни посѣщение! Да, тукъ ние считаме за дългъ и съвършено откровенно да заявимъ, че ние напр. прѣдпочитаме да видимъ Плѣвенското ни училище не висше или академия, но поне такова каквото бѣ прѣзъ 1896—1899 година! Сѣщото може да се каже и за нисшитѣ ни училища.

Въ заключение на горнитѣ ни кратки бѣлѣжки, ще повторимъ: прѣди да се създава и урежда у насъ агрономически факултетъ, *необходимо е прѣди всичко да се доуредятъ и стабилизиратъ, веднажъ за винаги, поне сегашнитѣ ни 3 срѣдни училища, а сѣщо съществующитѣ ни нисши, като се нагодятъ точно за нашитѣ условия, изисканія и нужди. Ако ли е пѣкъ рѣшено и рѣшено да се създаде и агрономически факултетъ, който, повтаряме, най-малкото е прѣждеврѣмененъ, то поне въ него да се допускатъ прѣдпочитателно младежи съ земледѣлско образование, а послѣ съ общо-гимназиялно. Такъвъ начинъ на дѣйствие би билъ, и по-справедливъ, и по-полезенъ, и по-рационаленъ (Б. Р.).*

4. Въ лозарскитѣ мѣста, като въ Плѣвенъ, Сухиндолъ, Ст. Загора и пр., да се свързва учението въ гимназиитѣ и прогимназиитѣ съ практиката и техниката по лозарството и винарството.

5. Българското земл. дружество, Съюзътъ на българскитѣ лозаро-винари и Министерството на Земледѣлието да насържаватъ, чрѣзъ субсидии и награди, научнитѣ и популярни трудове по лозарството и винарството.

И. И. ХРАНКОВЪ.

Торенето на лозята.

Макаръ че торене на лозята се е вършило и върши на много мѣста у насъ по поводъ въпросъ № 10, помѣстенъ въ тази книжка, намираме за добрѣ да кажемъ нѣколко думи повече по тази тѣй важна работа още повече че тя, както и много други, се е вършила и върши неправилно и нерационално. Торенето, *което при новитѣ лозя се налага*, се е вършило и върши у насъ изключително съ оборски торъ¹⁾, който, нека не забравяме, е отличенъ съ условие да бжде добрѣ приготвенъ и спасенъ до момента на употребяването му, а и това послѣдното да бжде правилно — рационално, извършено. Защото тѣй, както се върши у насъ — торътъ събиратъ и трупатъ кждѣто и да било бзъ да се грижатъ да запазятъ цѣлнитѣ му материи — хранителнитѣ му вещества, не може да се очаква даже удовлетворителенъ резултатъ. А че самото торене се върши неправилно служи факта, гдѣто ние сме виждали и виждаме на много мѣста, като изкарватъ торътъ на лозето, най-често слѣдъ гроздобера, поставятъ го около чуканитѣ и го оставятъ незаринатъ; зариватъ го другъ пжтъ и, въ повечето случаи, не скоро слѣдъ разхвърлянето му. По такъвъ начинъ употребения торъ, до като бжде заринатъ, изгубва частъ или всичката си хранителна стойность, слѣдователно такова торене не само че не принася никаква полза, но причинява и врѣда въ смисълъ, че работитѣ по него сж

¹⁾ Тукъ нѣма да разглеждаме отдѣлнитѣ видове оборски торъ, като: говежди, конски и др., а общия — смѣсенія оборски торъ. Сжщо не ще разглеждаме и фабричнитѣ — химическитѣ торове.

отишли напразно. А ако тора би билъ купенъ, загубата би била още по-голѣма.

Прѣдъ видъ на горѣказаното отъ една страна, а отъ друга — прѣдъ видъ на факта, че новитѣ американски лозя сѣ много по-взискателни, въ всѣко отношение, заслужава да се обърне сериозно внимание и на торенето. Съ други думи за да дава едно лозе рздовно приходъ, трѣбва и редовно да се тори. Самото торене нѣкои вършатъ и може да се върши ежегодно, но това не е необходимо па и не е практично и нѣма прѣимущества. Ето защо за прѣдпочитане е и обикновено лозята се торятъ всѣки 2—3 години единъ пжтъ. Въ такъвъ случай количеството торъ, което трѣбва да се употреби, е различно, защото е въ зависимостъ съ разни условия, като: качеството на самия торъ, естественната плодородность на земята, физическитѣ свойства на почвата — дали тази е лека или тежка, а отъ туй повече или по-малко пропусклива; естественното развитие на сорта или сортоветѣ лозови подложки и пр. Така напр. ако тора е добръ приготвенъ и спасенъ смѣта се, безъ голѣмъ огледъ на другитѣ фактори, за добро торене, на декарь 3—4000 килограма. Ако почвата е, сравнително, лека и пропусклива може да се употреби малко повече торъ; ако се гони цѣлѣта да се добие повече грозде безъ да се обръща особено внимание на качеството на послѣдното, тори се по-силно и т. н.

Независимо отъ горѣказаното не трѣбва да се забравя, че плодородностьта на дадена почва не зависи само отъ количеството на дадения ѣ торъ, защото този послѣдния е само единъ отъ факторитѣ за плодородностьта. Именно нужно е да се знае, че почвената вода е главния факторъ за всѣка плодородность, а слѣдователно за всѣка продукция. Отъ тукъ и слѣдния капиталенъ изводъ: *никой и никога не трѣбва да мисли, че само съ торъ може да направи една естествено бѣдна и суха почва тѣй плодородна, както друга, която, тоже естествено, е плодородна и свѣжа — не суха.* Отъ друга страна общиятъ климатъ на дадена мѣстность има влияние върху доброто или по-лошо използуване на тора. Така, при равно производство, лозята въ по-студенитѣ страни и мѣста трѣбва по-силно да се торятъ и обратно.

Начинитѣ за торенето и врѣмето за това. — У насъ най-често торѣтъ поставятъ около чуканитѣ, като нѣкои,

прѣдварително, изкопватъ малки трапчинки, въ които го турятъ и зариватъ¹⁾; други, както казахме по-горѣ, просто го изсипватъ около чуканитѣ, а послѣ го зариватъ, а трети го разхвърлятъ, повърхностно, прѣди копането, съ което го зариватъ. Другъ начинъ, който у насъ не съмъ виждалъ да практикуватъ, но който е добъръ и се прилага въ нѣкои чужди страни, е слѣдния: между редоветѣ на лозитѣ се изкопва трапъ 30—40 см. дълбокъ, въ който турятъ тора, а послѣ го зариватъ. При този начинъ, при копането на траповетѣ, разбира се, се прѣрѣзватъ и отъ по-дебелитѣ корени на лозитѣ; това прѣрѣзване, ако се върши прѣзъ спящия за лозата сезонъ — есенъта и зимата, не е никакъ врѣдно още повече че то причинява подмладяване на коренната система на лозата. Ето защо този начинъ е за прѣпоръчване особено при по-старитѣ лозя.

Въ заключение на току що изказаното за начинитѣ на торене трѣбва да се каже, че торенето въ трапчинки около чуканитѣ и въ трапове между лозитѣ — и двата начина сж добри съ условие *торѣтъ да се зарива веднага слѣдъ разхвърлянето му*. Защото, както по-горѣ е казано, оставения дълго врѣме незаринатъ торъ или много малко заринатъ не само че изсъхва и мухлясва, особено въ сушаво врѣме, но когато торѣтъ мухляса отъ азота²⁾ на послѣдния не само че не се образува лесно поглѣщателни нитрати, ами самия азотъ се изгубва, понеже торнитѣ мухали, при дишането си, както сж доказали г. г. Vonnig и Mangin, отдѣлятъ и азотъ.

Досѣжно врѣмето — сезона, за разхвърляне тора, за прѣдпочитане е да се върши прѣзъ есенъта и зимата особено въ мѣста, гдѣто се знае че пролѣтъта е сушава. Разбира се, че и тукъ има и може да има по-малки или по-голѣми отклонения въ зависимостъ съ годишнитѣ врѣмена, съ физическитѣ свойства на почвата, съ самото състояние на тора — дали е старъ или недоразложенъ и пр. Така въ по-леки и пропускливи почви тора трѣбва и може да се разхвърля по-късно; въ изобщо влажни мѣстности тора може да се разхвърля пакъ по-късно и пр.

¹⁾ Този начинъ е добъръ за младитѣ лозя.

²⁾ Азота е една отъ главнитѣ хранителни материи съдържащи се въ тора.

БАЛЮ К. ОРЪШАРОВЪ

Да садимъ или да не садимъ директни лози?

Десетъ години отъ какъ е забранено саденето на директнитѣ лози, съ забѣлѣжката къмъ чл. 21 отъ закона за лозарството, и саденето имъ прѣзъ този периодъ е продължавало, мълкомъ по контрабанденъ начинъ, но безпрѣпятствено отъ общинската или други власти, като че ли незнаятъ сѣществуването на подобна узаконена забрана. И днесъ ние виждаме голѣмо количество посадени директни лози, въ този десетъ годишенъ периодъ, та става належаща нужда да се постави въпроса: да садимъ или да не садимъ тѣзи лози? като че ли е правена прѣчка за тѣхното садене, въпрѣки закона за забраната имъ. Но тази безидейность въ нашето лозарство, подкрѣпвана отъ немарливостъта на властитѣ, не трѣбва да продължава вече за да не осъмнемъ слѣдъ нѣкоя година прѣдъ грозна лозарско-винарска криза. Саденето на директнитѣ лози се шири цѣли десетъ години, слѣдъ тѣхното забраняване, подпомогнато отъ прѣстѣпното бѣлгарско нехайство къмъ жизненитѣ си интереси. Прѣдъ носа на общинската власть, най-блиската до населението, се разпространяваха и днесъ се разнасятъ директни лози, купувачитѣ на които сж съ разнo схващане за цѣлитѣ, които прѣслѣдватъ съ тѣхното купуване и садене: едни сж наивни новаци, чули че може да се пие евтино вино съ „бодни прѣчка“, но не нашенска, а друга „чудотворна“, не виждали гроздето ѝ, нито познаватъ обработката ѝ, по лесно се увличатъ отъ разказитѣ за плодородието имъ отъ безсѣвъстнитѣ контрабандисти, които, безъ да сж лозари, продаватъ лози, боклукъ доставятъ, а наивниците лозя правятъ, а грозде и вино не ядатъ и не пиятъ отъ тѣзи лози. Това сж измамени хора, които си губятъ срдѣствата и врѣмето и слѣдъ 5—6 годишно чакане за грозде и вино, ударятъ тѣрнокопа на лозето и сѣятъ жито, като проклинатъ ученитѣ и лозитѣ имъ, като чели тѣ сж виновни за да бждатъ мамени отъ недобросѣвъстнитѣ контрабандисти. Но има и други, които може да се именуватъ спекуланти съ лозарството, за които лозарството не е народенъ и личенъ поминѣкъ, за дълги врѣмена, а врѣменна спекула

за печелени много пари; това сж тѣ безидейнитѣ лозари, които съзнателно садятъ директнитѣ лози, продаватъ прѣта имъ, правятъ вина и петиоти, като надцѣняватъ качеството имъ прѣдъ неопитнитѣ консуматори и съ тѣзи си врѣдни за лозарството похвати прѣдизвиквали сж и ще прѣдизвикватъ остри лозарско-винарски кризи съ долнокачественитѣ си лози и такива по евтини вина. Тѣзи безидейни лозари сж най-голѣмитѣ виновници за разпространението на директнитѣ лози и на тѣхъ пѣрви трѣбва да се приложи забѣлѣжката къмъ чл. 21 отъ закона за лозарството, като се удари тѣрнокопа на тѣхнитѣ маточници за директни лози, а не да се иска свободното имъ садене.

Правилния развой на новото лозарство не може да бѣде дургѣ освѣнѣ този избранѣ отъ всички добросѣвѣстни лозари, които мислятъ за народния поминѣкъ; а той е да запазимъ нашитѣ великолѣпни сортове грозда, които ни даватъ хубавитѣ, здрави, силни и ароматични вина и таблени грозда. За насъ не важи ако се постигнѣше, съ хибридризирането, сортѣ, който да се доближава по вкусъ и ароматъ съ нѣкой нашенски сортѣ, защото той ще е само единѣ, а ние разполагаме, чрѣзъ присаждането, съ десетки отлични грозда — плодѣ на хилядогодишна култура, и нѣма да се повѣрнемъ къмъ пѣрвобитното грозде, за подобренieto на което напусто се хабятъ врѣме и сили. Прочее, апелирамъ къмъ будната сѣвѣстъ на истинскитѣ лозари да заработимъ между неопитнитѣ и начинающи лозари да не садятъ този боклукѣ, който минава подъ общо име „Отело“ и да настояваме да се запази забѣлѣжката къмъ чл. 21 отъ закона за лозарството, като се прилага съ всичката си строгостъ, гдѣто се намѣри ча е нарушена. *)

с. Махалата (Плѣвенско), 5.XI. 1920 г.

*) Горното хубаво и отлично мотивирано изложение на г. Орѣшаровъ се нуждае отъ широка подкрѣпа за успѣха и правилния развой на лозарство-винарството ни. Ето защо ние канимъ и молимъ всичкитѣ добри и съзнателни лозари да дѣйствуватъ енергически въ сѣщото направление. (Б. р.).

Съюзни и дружествени.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ, 31 октомври 1920 год., лозаритѣ отъ гр. Лѣсковецъ имаха събрание за обсъждане рѣшенията на Горноорѣховската финансова комисия по облагане сврѣхпечалбитѣ на лозаритѣ прѣзъ врѣме на войната съ данѣкъ възъ основа на подаденитѣ декларации.

Събранието, като взе прѣдъ видъ:

1) че Горноорѣховскиятъ финансовъ началникъ по облагане сврѣхпечалбитѣ на лозаритѣ прѣзъ врѣме на войната съ данѣкъ не се е ръководилъ отъ декларациитѣ на лозаритѣ, нито пъкъ е искалъ да вземе подъ внимание партиднитѣ книги на общината, въ които е записано измѣреното вино и ракия отъ акцизнитѣ власти, защото били „парцалъ“, нито тия на акцизното управление, а е слагалъ срѣдно годишно на лозаритѣ такъвъ доходъ отъ лозята, какъвто той е намѣрилъ за добръ, безъ да отговоря тоя доходъ на дѣйствителността, защото не искалъ да вземе въ съображение че може лозето да пострада отъ пероноспора, отъ градушка, отъ оидиумъ или пъкъ най-сетнѣ да е на пространство голѣмо, а съ малко кютюци, каквито сж почти всички по-стари лозя въ Лѣсковецъ, засадени въ първитѣ години при възобновяване на лозарството у насъ поради неопитностъ. По тоя начинъ той изкарва на всѣки лозаръ да е получилъ по-голѣмъ приходъ въ вино и ракия, отколкото той е прибралъ въ сжщностъ. Плюсъ това той смѣта, че лозарьтъ ги е продалъ на цѣна на каквато, може би, само отдѣлни единици да сж продали часть отъ реколтата си прѣзъ 1919 година. Така че лозарьтъ слѣдва да заплати данѣкъ несъотвѣтствующъ на прихода, който е получилъ отъ лозето;

2) че, ако по тоя начинъ стане и облагането на дохода за 1919 година, ще трѣбва въ двѣ-три години лозаритѣ да бждатъ разорени;

3) че съ такова несправедливо облагане се убива инициативата у гражданитѣ да садятъ лозя, отъ които ще има полза и държавата и самото население, понеже отъ тѣхъ ще изкарва поинака си;

4) че поради това своеволие на финансовия началникъ, протоколитъ по облагане сврѣхпечалбитъ на лозаритъ прѣзъ врѣме на войната съ данъкъ сж подписани отъ болшинството членове на комисията при особно миѣние,

Р Ъ Ш И:

1) протестира противъ своеволието на Горноорѣховския финансовъ началникъ, задѣто слага прѣдполагаеми печалби на лозаритъ съ цѣль да изкара по-голѣмъ доходъ за държавата, а да разори лозаритъ, да ги направи неспособни платци и за въ бждаще;

2) настоява щото Министерството на финанситъ да назначи друга комисия, която да провѣри отново всички спорни декларации, като обложи по-справедливо сврѣхпечалбитъ съ данъкъ;

3) замолва Господина Министра на Финанситъ да внуши на своитъ финансови органи въ Горна-Орѣховица, когато облагатъ лозаритъ съ данъкъ за тѣхнитъ печалби прѣзъ войната или дохода прѣзъ 1919 година, да иматъ подъ внимание както подаденитъ декларации така и партиднитъ книги на общината или на акцизното управление, а не да се взема нѣкакъвъ срѣденъ доходъ; ако нѣкои декларации не подхождатъ на дѣйствителността, да се провѣрватъ най-щателно отъ финансовитъ власти;

4) ако ли подаденитъ декларации не се взематъ подъ внимание, по-добрѣ е да не се подаватъ, а финансовиятъ началникъ самъ въ своята канцелария по емлячнитъ регистри да обложи съ данъкъ всички стопани на ниви, лозя и пр., както намѣри той за добрѣ; по тоя начинъ и държавата нѣма да прави излишни разходи за отпечатването на декларациитъ;

5) подканва Съюза на българскитъ лозари-винари да се застѣпи прѣдъ Министерството на финанситъ за защита интереситъ на лозаритъ, за по-справедливо облагане съ данъкъ.

Настоящата резолюция да се изпрати на Господина Министра на Финанситъ и за напечатването въ сп. „Лозарски Прѣгледъ“.

На събранието,

Прѣдседателъ: В. Календжиевъ

Секретаръ: Г. Георгиевъ

БЪЛГАРСКА
ЗЕМЛЕДѢЛСКА БАНКА

отд. Агрономно

№ 25143

Гр. София, 16. XI. 1920 год.

До Съюза на Българските
лозаро-винари.

Тукъ.

Господа,

На № 420. Съобщаваме Ви, че банката е съгласна да продаде на Съюза Ви 50 тона синь камъкъ при пристигането на порчания 900 тона такъвъ отъ Англия.

Синиятъ камъкъ ще Ви се прѣдаде, както е желанието Ви, въ Варна, но не необезмитенъ — това е невъзможно, тъй като цѣлото количество ще пристигне заедно и ще има само единъ коносаментъ, а слѣдъ като се заплатятъ всички вносни мита и др. берии и по цѣна, която ще бжде опрѣдѣлена като продажна на синия камъкъ въ гр. Варна.

Ако сте съгласни да закупите исканото количество синь камъкъ при упоменатитѣ по-горѣ условия, съобщете ни, най-късно до 20 того, за да имаме прѣдъ видъ да Ви прѣдизвѣстимъ веднага щомъ получимъ свѣдѣния, че стоката е експедирана отъ Англия.

Съ поздравъ:

Администраторъ :
(п.) Ст. Ив. Поплуковъ.

Управитель :
(Не се чете)

*

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ
на

Сп. „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

№ 445

гр. София, 17. XI. 1920 г.

До г-на Държавния Агрономъ
въ гр. Т.-Пазарджикъ.

Копие до Държавната Земле-
дѣлска Катедра — гр. Пловдивъ.

Господине,

Съ писмо отъ 13 того единъ анонименъ „интелигентенъ“ лозаръ отъ гр. Т.-Пазарджикъ ни изпраща рекламна изрѣзка за всевъзможни директни лозови прѣчки разпространявани отъ нѣкой си Димитъръ Ст. Личевъ, ул. „Островска“, № 10 въ сѣщия градъ; изрѣзката¹⁾ е отъ нѣкакъвъ вѣстникъ „Земледѣлско Съзнание“ (!?) брой 8—9 отъ 23.X. т. г., издаванъ отъ земледѣлски (!?) синдикатъ. Всичко горѣказано сигурно Ви е извѣстно, но ние, заедно съ анонимния ни дописникъ комуто, ако не ни бѣ изпратилъ рекламната изрѣзка, не бихме обърнали внимание, се чудимъ какъ е възможно такава гавра прѣдъ лицето на компетентнитѣ държавни власти и при наличността на дѣйствующия ни законъ за лозарството и ово-

¹⁾ Която по-долу помѣстяме (Б. р.).

шарството? Още по-чудовищно е, гдѣто такава безподобна гавра се върши и пише въ нѣкакво ужъ „Земледѣлско Създание“ и то въ единъ отъ първитѣ ни лозарски центрове!

Прѣдъ видъ на горѣказаното ние считаме за дългъ и Ви молимъ да имате добрината и запазите интереса на лозарство-винарството ни на които Вие и ние, като народни учители, трѣбва рѣшително и прѣданно да служимъ.

Съ вѣра че Вие ще сторите потрѣбното, ако случайно сте пропуснали до сега, за примѣръ на всички шарлатани и разстроители на народното ни лозарство, Ви пращаме нашитѣ поздрави и прѣдварителна благодарностъ.

Редакторъ : И. И. Хранковъ.

*

ВАЖНО ЗА ЛОЗАРИТѢ!

Желающитѣ да си набавятъ плодни, и здрави, и евтини лозови прѣчки отъ директни сортове нарѣчени франко-американски хибриди се намиратъ за проданъ у другаря и Димитъръ Ст. Личевъ, ул. „Островска“, № 10 въ гр. Т.-Пазарджикъ.

Имената на сортоветѣ сж слѣднитѣ:

1) Жакецъ (червено)	6) Сейбелъ (червено)
2) Отело („)	7) Хибридъ-франкъ (червено)
3) „ (бѣло)	8) Виала (червено)
4) Хербемонтъ — (червено)	9) Делавара (червено)
5) Терасъ („)	

Струватъ метъра 2:50 франко гара Т.-Пазарджикъ.

Порѣчки се приематъ всѣки день, като горѣпоменатия Личевъ ще дава наставления за посаждането имъ.

*

СЪЮЗЪ

на
БЪЛГАРСКИТѢ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ
№ 446

Гр. София, 17. XI. 1920 г.

До Лозарско-винарското Ко-
оперативно Дружество.

с. Аспъново (Г. Орѣховско)

Господа,

На № 4. Съобщението за дружеството Ви ни много изненада, защото ние не знаехме, че такова дружество сѣществува и отъ кога? Още повече сме изненадани като ни съобщавате, че членоветѣ на дружеството Ви иматъ около 1000 декари лозя, а отъ селото Ви до днесъ нѣма нито единъ абонатъ, който да си е платилъ съюзния органъ „Лозарски Прѣгледъ“. Напротивъ въ селото Ви сме пратили 1 и 2 кн. на лицата: 1) Юрданъ Колчевъ, 2) Марко Стоиловъ, 3) Рачко

Мариновъ, 4) Рашко Нековъ Малкия и 5) читалище „Просвѣта“, но, понеже и до днесъ не сж си платили, е било спрѣно изпращането както на всички неплатили. А до сега сж излѣзли 6 книжки и 7-а подиръ 2—3 дни тоже ще излѣзе.

Ето защо, ако дружеството Ви иска да работи съ Съюза ни и да се ползува отъ услугитѣ и придобивкитѣ му, трѣбва всичкитѣ Ви членове да се абониратъ за „Лозарски Прѣгледъ“ и да си платятъ, а сжщо, ако бждете членъ на Съюза, — а трѣбва да бждете, ако сте истински лозари, е потрѣбно да запишете и дѣлове. Съюзниятъ уставъ е публикуванъ въ кн. 1. на „Лозарски Прѣгледъ“.

Подкрѣпете Съюза и списанието му за да имате полза и услуги защото „сѣединението прави силата“!

Прѣдметитѣ, за които пишете, сега още нѣмаме, но сме въ прѣговори, а нѣкои сж вече поржчани и ще ги имаме. Точната имъ цѣна ще може да Ви се събщи слѣдъ получаването имъ, когато ще може да знаемъ всичкитѣ послѣдвали разности.

Съ поздравъ,

Редакторъ : (п.) И. И. Хранковъ.

*

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ

на

Сп. „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

№ 448

Гр. София, 17. IX. 1920 г.

Г-нъ Цветковъ,

въ гр. Плевенъ.

Писмото Ви отъ . . . (безъ дата) току що получихме и бързае да Ви отговоримъ — въпросната Ви телеграма получихме своеврѣменно заедно съ нѣколко други по сжщия въпросъ.

Съюзътъ ни прави всичко възможно за лозаритѣ и винаритѣ но, за нещастие, болшинството отъ тѣхъ до сега не ни дадоха съдѣйствие и подкрѣпата си! Направеното до сега е вписано въ излѣзлитѣ 6 книжки, а въ 7-а, която ще бжде готова подиръ 2—3 дни, ще може да прочетете постѣпкитѣ и борбата ни за синия камъкъ. Вие питате Съюза мисли ли да прави нѣкакви доставки на синъ камъкъ и др. материали и ние Ви отговаряме, че Съюза отъ първия день е замислилъ и мисли за подобни работи, поради което той нѣколко пжти моли и дружества и лозари да го подкрѣпятъ, но гласа му остана въ „пустиня“. Защото за да може Съюза да извърши доставки, трѣбва да има срѣдства — до сега трѣбваше да има записани дѣлове и внесени суми поне 200,000 л., а то, въ сжщность, имаме едва около 30,000 л.

Ами списанието до сега какъ живѣе? Ето отъ Плѣвненъ напр., при около 200 абонати, сж платили едва 321?¹⁾ По-неже сте секретаръ на тамшното д-во счетовме за полезно да Ви съобщимъ горното и да Ви подчертаемъ, още веднажъ, голѣмата ни тѣга, гдѣто при горнитѣ условия не ще можемъ да работимъ дълго за лозарство-винарството. Разбира се ще употребимъ послѣдни усилия да дочакаме идущия конгресъ — прѣзъ януари 1921 г., а послѣ . . . да рѣшатъ лозаритѣ.

Съ поздравъ,

Редакторъ: (п.) И. И. Хранковъ.

СЪЮЗЪ

*

на

БЪЛГАРСКИТЪ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ

№ 449

гр. София, 17. XI. 1920 г.

До Почитаемата Българска
Земледѣлска Банка,
(Отдѣл. Агрономно.)

На № 25143 отъ 16. XI-1920 г.

Тукъ.

Господа,

Въ отговоръ на почитаемото ви подѣ насрѣщния номеръ имаме честь да Ви съобщимъ, че Съюза ни не може да приеме условията, по които сте наклонни да му направите услугата съ доставката, защото тия условия, които му се даватъ отъ Ваша страна, не могатъ да бждатъ условия за една кооперация каквато е Съюза на Българскитѣ лозари, който, както Ви е извѣстно, има за цѣль да улеснява българскитѣ лозари и да подпомага почитаемата Банка въ единъ моментъ, когато тя иска да бжде полезна съ своитѣ доставки на българското лозарство. Съ писмото Ви № 25143, за голѣмо съжаление, Съюзътъ ни се третира не като кооперация, а като единъ обикновенъ търговецъ, който би се явилъ въ Варненския Ви клонъ и би поискалъ да му се продаде извѣстно количество синь камъкъ.

За да се изчерпи въпроса и да се не води излишна прѣписка молимъ Ви да ни съобщите, изчерпателно, съгласна ли е почтаемата Банка да ни направи исканата доставка при условията указани въ писмото ни № 420 отъ 10 того, а именно: да ни достави отдѣлно отъ своята поржчка, или да ни отстъпи отъ своитѣ 900.000 кгр. едно количество отъ 50,000 кгр. синь камъкъ по цѣни и условия по които ще струва доставката на Банката и при ангажиментъ още отъ наша страна, че ще Ви заплатимъ всички разноски въ свръзка съ тая доставка плусъ една комисиона отъ 2%?

¹⁾ А Вие 2—3 пжти още прѣзъ лѣтото ни писахте да Ви пратимъ списъци на неплатилитѣ, давахте ни обещание и куражъ, че всичко ще уредите — ще съберете абонаментитѣ и ни ги изпратите и пр., но и до сега нищо . . . и до сега останахме само съ обещания и надежди. (Б. Р.)

Ако тия наши условия сж приети отъ почитаемота Банка, молимъ да ни се съобщи какви сж уговоренитѣ условия за плащане съ фирмата, отъ която ще се извърши доставката, за да ги изпълнимъ по отношение на нашата доставка.

Съ отлично почитание:

СЪЮЗЪ НА БЪЛГАРСКИТѢ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ
за Секретаръ: П. Прѣдседатель:
(п.) И. И. Хранковъ (п.) Х. Тишковъ.

СЪЮЗЪ

*

на
БЪЛГАРСКИТѢ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ
№ 454

гр. София, 18. XI. 1920 г.

*До Господина Министра на Земле-
дѣлието и Държавнитѣ Имоти.
Тукъ.*

Въ допълнение на писмото ни № 408 отъ 6 того, предложени тукъ имаме честь да Ви прѣдставимъ, Господине Министре, два прѣписа отъ писмата на Българската Зем. Банка подъ № 24220 отъ 9. XI. и 25143 отъ 16. XI. т. г., отъ които ясно се вижда, че сжщата Банка не само че не желае да послужи на Съюза, но, за съжаление, отива и по далечъ — отрича да го признае за кооперативна организация, а го третира, като обикновенъ търговецъ.

При това положение на работата, Съюза ни е въ невъзможность по нататъкъ да води прѣговори съ почитаемота Бъл. Зем. Банка по доставката на синия камъкъ, който искаме и Ви молимъ най-учтиво, Г-не Министре, въ интереса на българското лозарство, да ходяйтствувате прѣдъ почитаемия Министерски Съвѣтъ да ни се позволи отдѣлно да доставимъ отъ Англия нужното ни количество синъ камъкъ.

Съ почитъ:

СЪЮЗЪ НА БЪЛГАРСКИТѢ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ
за Секретаръ: п. Прѣдседатель:
(п.) И. И. Хранковъ (п.) Хр. Тишковъ.

МИНИСТЕРСТВО

*

Прѣписъ.

на
ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО И ДЪРЖ. ИМОТИ
Отдѣлъ земледѣлски
№ 11308

гр. София, 24. XI. 1920 г.

*До Съюза на Българскитѣ
лозари-винари.*

Тукъ.

№ № 408 и 454. — Съобщава Ви се, че Министерството е прѣдписало на Б. З. Банка да Ви достави 50 тона синъ камъкъ по цѣна и условия еднакви съ тия на Банката.

Началникъ на отдѣлението:
(п.) Бързаковъ.

БЪЛГАРСКА
ЗЕМЛЕДѢЛСКА БАНКА
Отд. Агрономно
№ 26289
гр. София, 25. XI. 1920 г.

До Съюза на Българскитѣ лозари-винари.

Тукъ.

На № 449.

Господа,

Съобщаваме Ви, че понеже до банката постѣпватъ молби и отъ други кооперации освѣнъ Вашата, съ които молби кооперациитѣ искатъ да имъ се продадатъ голѣми количества синь камъкъ, съвѣтътъ намѣри за умѣстно да вземе окончателно рѣшение, относително условията на каквито ще Ви се отстѣпи исканото количество синь камъкъ, при пристигането въ България на порѣжания такъвъ отъ Англия.

Българска Земледѣлска Банка.

Администраторъ:	Управитель:
(п.) Ст. Ив. Поплуковъ.	(п.) А. Гачевъ.

СЪЮЗЪ

на

БЪЛГАРСКИТѢ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ
№ 485

Гр. София, 30, XI. 1920 г.

*

*До Почитаемата Българска
Земледѣлска Банка.*

Тукъ.

На № 26289 отъ 25. XI-1920.

Господа,

Господинъ министра на Земледѣлието съ писмото си № 11308 отъ 24 того ни съобщава, че е наредилъ до почитаемата Ви Банка да ни достави 50 тона синь камъкъ по цѣна и условия еднакви съ тия на Банката. При това разрѣшение на въпроса, молимъ да ни съобщите какви сѣ условията Ви на плащане съ фирмата, която ще извърши доставката, за да може Съюза ни да вземе о време нужнитѣ мѣрки за да изпълни тия условия по отношение на своята доставка.

Въ очакване на отговора Ви, молимъ да приемете личнитѣ ни почитания:

СЪЮЗЪ НА БЪЛГАРСКИТѢ ЛОЗАРИ-ВИНАРИ

за Секретаръ:	п. Прѣдседатель:
(п.) И. И. Хранковъ.	(п.) Хр. Тишковъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Днесъ, на 14 ноември 1920 год. гр. Русе, русенскитѣ лозари — членове на районния лозарски синдикатъ „Св. Трифонъ“ събрани на извънредно събрание слѣдъ като изслушахме мнѣнието на специалисти лозари — членове и не членове на синдиката, по въпроса: директнитѣ сортове американски лози и тѣхното значение въ лозарството и като вземахме въ прѣдъ видъ:

1) че Министерството на Земледѣлието въпрѣки противното мнѣние на специалисти-лозари — негови органи, е застанало на гледището да разрѣши свободния вносъ и саденето на директнитѣ сортове ам. лози;

2) че тая мѣрка цѣли да задоволи едно малцинство спекуланти лозари разпространители на тѣзи сортове;

3) че въпроснитѣ сортове лози по своитѣ качества на устойчивостъ противъ филуксерата и качеството на гроздето и виното сж отдавна осждени отъ науката и практиката като неумѣстни;

4) че тѣхното въвеждане ще задоволи материално само едно малцинство, а ще нанесе единъ ударъ на едва зараждащото се ново лозарство,

р ѣ ш и х м е :

1) протестираме противъ всѣка мисль за разрѣшение свободното садене на директнитѣ сортове американски лози;

2) напотивъ, настояваме да се взематъ мѣрки за унищожението на досега посадениѣ такива лозя чрѣзъ изкореняване или облагането имъ съ непосилни данѣци;

3) молимъ лозаритѣ отъ всички лозарски центрове да подкрѣпятъ настоящата ни резолюция и

4) натоварваме избраното бюро да изпрати прѣписъ отъ настоящата резолюция до Господина Министра на Земледѣлието и Държ. Имоти, Прѣдседателя на Камарата и ѣ даде гласностъ въ пресата.

Гр. Русе, 14 ноември 1920 год.

ОТЪ БЮРОТО.

ВЪРНО:

Секретаръ на Русенския лозарски синдикатъ „Св. Трифонъ“ въ гр. Русе.

Сим. Др. Иордановъ.

(Прѣписъ)

*До Господина Министра на Земле-
дѣлието и държавнитѣ итоти.*

Господине Министере,

Подписанитѣ лозари отъ с. Махалата, Плѣвенска околия като обсъдихме повдигнатия въпросъ по директнитѣ лозя, рѣшихме да Ви помолимъ, Господине Министре, да не отмѣнявате забѣлѣжката къмъ чл. 21 отъ закона за лозарството, а да дадете най-строги нареждания да се прилага, като се конфискуватъ и изгорятъ всички приготвени лози „отели“ за посаждане прѣзъ идната пролѣтъ, а на посаденитѣ лозя съ разни „отели“ се удари търнакопа и се изкоренатъ, като се почне отъ Видинско, гдѣто е марочника на тѣзи лози.

Защото:

1) директнитѣ лози сж и ще си останатъ лози съ диво, неприятно меризливо грозде, малко по количество и долно по качество, виното на които само ще понижава вкуса и на тѣй невзискателния български пиячъ; а съ това ще се спъва правилния развой на родното ни лозарство-винарство;

2) гроздето отъ директнитѣ лози дава по-голѣмо количество прашина, сравнително нашенскитѣ грозда, съ която прашина много се злоупотрѣбвява и се приготвятъ, чрѣзъ нея, силно боядисани петиотни вина — язва въ винарството ни, противъ която всички идейни лозари трѣбва да ратуваме и

3) отъ разнитѣ „отели“ не сж доволни всички лозари, които иматъ лозя отъ тѣхъ, но използватъ пѣрта имъ, като съзнателно спекулиратъ съ народното лозарство, увличатъ много новаци въ лозарството, като ги забавятъ съ години отъ истинския пѣтъ за възобновяване лозята си; спекула която трѣбва за винаги да се прѣмахне, като се искоренятъ всички лозя съ директни лози и се разпространява новото лозарство само чрѣзъ изпитанитѣ американски подложки, облагородени съ нашитѣ отлични сортове лози, които ни даватъ великолѣпни грозда за ѣдене и вино.

С. Махалата, 1/XII 1920 г.

(Подписали)

Б. К. Орѣшаровъ,	Т. Нѣшовски,
Н. Парашкевовъ,	Г. Доковъ,
Т. Горановъ,	П. Ив. Нисторовъ,
М. Петковъ,	М. Пеловъ,
Тр. С. Дундаковъ,	Цв. Геновъ.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ

на

Сп. „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

До Редакцията „Прогресъ“

№ 511

гр. София, 7. XII. 1920 г

Т. Пазарджикъ.

Прочетохме въ брой 3 на вѣстника Ви „Прогресъ“ въ статията Ви: „новото лозарство“, молбата Ви къмъ специалиститѣ лозари да си кажатъ думата по директнитѣ сортове. Като Ви поздравяваме съ апела Ви ще си позволимъ, обаче, да Ви изтъкнемъ какво ние прѣди 8 мѣсеци разпратихме позиви и молби изъ цѣла България, съ които молѣхме лозаритѣ да се интересуватъ за собственитѣ си интереси и да подкрѣпятъ образувания Сюзъ на българскитѣ лозари-винари, като, между другото, се запишатъ за сюзния органъ сп. „Лозарски прѣгледъ“ — единственото лозарско-винарско списание въ България, а сжщо да запишатъ дѣлове отъ сюзния капиталъ. Е добрѣ, тукъ ние сме принудени да Ви отбѣлжимъ печалния фактъ какво до сега Вашия край остана единъ отъ най-глухитѣ и незаинтересованитѣ въпрѣки, че въ града Ви има и лозарска кооперация, на която ние бѣхме специално писали и я молѣхме да запишатъ поне абонати за „Лозарски Прѣгледъ“, но и до сега нищо! Да, до днесъ отъ Вашия градъ, който се смѣта лозарско-винарски, имаме всичко 7 платили абонати! И като ви съобщаваме този тѣженъ фактъ, оставаме Ви да разсждите и заключавате.

Нѣщо повече и за да Ви докажемъ пълната незаинтересованостъ на лозаритѣ отъ Вашия край къмъ едно дѣло, което е тѣхно, прилагаме Ви единъ прѣписъ отъ писмото ни 445 отъ 17.XI т. г. до Държавния агрономъ въ града Ви, който молимъ да публикувате въ Вѣстника Ви, ако намирате за добрѣ.

Въ отдѣлна връзка Ви изпращаме 4, 5, 6 и 7 книжка отъ „Лозарски Прѣгледъ“, въ които ще можете да прочетете всичко онуй за директнитѣ лози, което тази година е писано и говорено. Заедно съ книжкитѣ прилагаме и петъ екземпляри отъ позивитѣ, които пролѣтесъ бѣхме разпратили въ цѣла България.

Като правимъ туй молиме Ви, отъ наша страна, да научите и подканитѣ лозаритѣ отъ Вашия край да не се скжпятъ за 30 лв., ами всички да се абониратъ за „Лозарски Прѣгледъ“, отъ когото ще черпятъ цѣнни свѣдѣния и знания за да могатъ разумно да използватъ трудътъ и капиталътъ си.

Съ вѣра, че Вие ще пожелаете да ни съдѣйствувате, както и ние се отзоваваме на апела Ви, пращаме Ви отличнитѣ ни поздравии:

Редакторъ: И. И. Хранковъ.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ

на

Сп. „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

№ 512

гр. София, 8. XII. 1920 г.

До Лозарския Синдикатъ

Въ гр. Русе.

На № 12. Писмото Ви отъ 25.XI. съ приложения Ви прѣостъ противъ директнитъ лози получихме снощи и въ отговоръ Ви съобщаваме, Господа, че ще го помѣстимъ въ кн. 8 на „Лозарски Прѣгледъ“, която е подъ печатъ.

Ползуваме се отъ случая и ние пъкъ Ви молимъ за слѣдното: вѣроятно Ви е извѣстно отъ „Лозарски Прѣгледъ“ какво Съюза ни успѣ да извърши до днесъ въ интереса на лозарство-винарството ни въпрѣки много малката заинтересованостъ и слабата подкрѣпа, която до сега ни дадоха лозаритѣ. Прѣдъ видъ на туй и надѣвайки се, че и Вие цѣнитѣ грижитѣ на Съюза ни молимъ Ви, ако желаете, да проагитирате между лозаритѣ, ако не за друго, то поне да се абониратъ за списанието и да си платятъ абонамента; защото Вие знаете, че общитѣ работи изискватъ общи усилия и подкрѣпа.

Съ поздравъ,

Редакторъ: И. И. Хранковъ.

СЪЮЗЪ

на

БЪЛГ. ЛОЗАРИ-ВИНАРИ

№ 519

Гр. София, 9. XII. 1920 г.

До Господина Министра на Земледѣлието и Държавнитѣ имотии.

Тукъ.

На № 11308, 24.XI. т. г.

Господине Министре,

Въ отговоръ на писмото Ви подъ насрѣщния н-ръ имаме честь да Ви донесемъ, че отъ направената справка въ Управлението на Б. З. Банка по поводъ надписа Ви № 11060 отъ 18. XI. т. г., съ който нареждате до сжщата банка да прибави къмъ нейната поржчка, или да даде отъ своитѣ 900,000 кгр. синь камъкъ 50,000 кгр. за Съюза ни по цѣни и условия на каквито банката ще го има, Управителния съвѣтъ на сжщата банка, въ отговоръ на Вашия надписъ и на нашитѣ молби, съ протоколъ № 192 отъ 22. XI. т. г., рѣшилъ: „че, като се получи поржчени синь камъкъ, тогава съвѣта ще вземе окончателно рѣшение при какви условия ще се отстъпи исканото количество на Съюза на лозаритѣ, защото не само тѣ искатъ синь камъкъ, а и още много други кооперации.“

При наличността на това рѣшение на Управителния съвѣтъ на Зем. Банка, както имахме и случая лично да Ви обеснимъ съ нашия прѣдседателъ г. Вжжаровъ, на Съюза ни се отнѣма възможността да послужи на своитѣ членове лозари, които още отъ сега даватъ поржчикѣ си. Това като се има прѣдъ видъ отъ една страна и отъ друга — че само Земледѣлската банка, по рѣшение на Министерския Съвѣтъ, има право на вносъ, съ настоящето си Ви молимъ най-настоятелно още еднажъ, Господине Министре, да наредите до въпросната Банка да ни отпусне отъ своето количество 100,000 кгр., или пѣкъ, ако смѣтката ѝ е толкова точна че поржчениѣ 900,000 кгр. сж необходими за нуждитѣ на клоноветѣ ѝ, които, вѣроятно, сж дали свѣдѣния отъ какво количество синь камѣкъ ще иматъ нужда, — въ такъвъ случай Ви молимъ да внесете въпроса въ Министерския Съвѣтъ за да се разрѣши на Зем. Банка да достави на Съюза ни 100,000 кгр. синь камѣкъ, което количество ще бжде прибавено къмъ досегашното, по цѣната и условията, по които ще коштува сжщия на самата банка.

Понеже транспортитѣ за сега сж трудни и стокитѣ отъ странство идватъ бавно, молимъ да ни се съобщи ще можемъ ли да разчитаме на услугата Ви, на която толкова много държимъ, за да съобщимъ на лозаритѣ, които ежедневно ни запитватъ какво става съ тая ни доставка.

Съ отлично почитане :

за Секретаръ :
(п.) И. И. Хранковъ

п. Прѣдседателъ :
(п.) Хр. Тишковъ

*

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ

на
Сп. „ЛОЗАРСКИ ПРѢГЛЕДЪ“
№ 522

София, 10. XII. 1920.

До господина Министра
на „Земледѣлието и Държав-
нитѣ Имоти.

Тукъ.

Господине Министре,

Миналата година — въ края на м. септември, въ гр. Стара Загора, по врѣме лозарския съборъ, състоялъ се по инициативата на бившето Дружество на българскитѣ лозари, а сега Съюзъ на сжщитѣ, Министерството на Земледѣлието, по молбата на сжщото Дружество, бѣ уредило изложба на грозде и вина отъ нашенски сортове и отъ директнитѣ. Благодарение на тази изложба и нѣколкото заблудени, или по други причини „любители“ на директнитѣ лози, останаха разочаровани отъ послѣднитѣ и Събора единодушно възприе и осжди разпространяването и саденето на сжщитѣ — директнитѣ лози и то съ единствената цѣль да може да се стабилизира и правилно да се развива новото ни лозарство

и винарство. Сжщото се подчерта отъ болшинството говорили лозари – специалисти по врѣме на послѣдната конференция, състояла се на 6, 7, и 8 октомври въ София.

Въпрѣки туй, обаче, и за голѣмо съжаление заинтересовани хора продължаваха и продължаватъ да правятъ шумъ около тия лози, като, мимо сжществуящия ни законъ за лозарството и овоцарството, си позволяватъ да разнасятъ и продаватъ на наивнитѣ и невѣжи лозари, които заблуждаватъ съ всевъзможни громки и фантастични реклами. Понеже се знае, че прѣди нѣколко мѣсеци е билъ приготвенъ законопроектъ, въ който се прѣдвижда изхвърлянето на забѣлжката къмъ чл. 21, съ която именно се забранява саденето на директнитѣ лози, грамадното болшинство български лозари, съ право изплашени отъ грозната перспектива чертающа се съ проектираната евентуалностъ, продължаваха и продължаватъ съ протеститѣ и молбитѣ си, които Ви сж извѣстни, да не се допусне такава фатална грѣшка, съ която би се нанесалъ непоправимъ ударъ на лозарството и винарството ни, отъ които поминаци и народъ и държава черпятъ не малко жизнени сокове за своето сжществуване.

Прѣдъ видъ на горѣказаното ние считаме за дългъ и Ви молимъ, Господине Министре, отъ името на застрашенитѣ съ поминака имъ лозари и отъ наше име, да имате грижата не само да не се допусне изхвърляне на горѣцитираната забѣлжка, но и послѣдната строго да се прилага, както по отношение на насаденитѣ до сега, по контрабанденъ начинъ, директни лози, тѣй и за онѣзи, които въ бждаще биха били насадени.¹⁾

Съ отлично почитане. Редакторъ: (п.) И. И. Хранковъ

*

ПОКАНА.

Съгласно чл. 27 отъ съюзния уставъ, Управителния Съвѣтъ съобщава, че идущия лозарски конгресъ ще се състои на 30 и 31 януари 1921 г. при слѣдния дневенъ редъ:

1) отчетъ на Управителния Съвѣтъ, 2) отчетъ на Контролния Съвѣтъ, 3) приемане бюджета за 1921 г., 4) избиране Управителенъ и Контроленъ Съвѣти, 5) Съюзни доставки и 6) разни.

По този случай Управителния Съвѣтъ счита за дългъ да покани да присжтствуватъ не само редовнитѣ колективни и индивидуални членове на Съюза, но и всички съзнателни и милѣющи за интереситѣ си лозари и винари.

гр. София, 15 декември 1920 г.

Отъ Управителния Съвѣтъ.

¹⁾ Горното ни писмо бѣ изпратено, съ молба за публикуване, до вѣстниците: „Миръ“, „България“, „Зора“, „Земледѣлско Знаме“, „Земледѣлска Правда“, „Прѣпоречъ“ и „Напрѣдъ“. (Б. Р.).

Въпроси и отговори.

Въпросъ № 10. — Имамъ посадено лозе съ американски лози подложката на които е Шасла 41⁶. Почвата е тънка и камениста, подпочвата и мъртвата почва е тебеширеста и доста варовита. Лозето е на възраст 5 години, расте доста буйно и дава удовлетворителенъ плодъ.

Поради слабата почва искамъ да го наторявамъ съ оборски торъ до като още не е почнало да слабѣе. Моля явете ми трѣбва ли още отъ сега, до като лозето е още силно, да го торя и какъ да стане торенето — въ изкопани до 35 см. бразди между редоветѣ и насипано торъ въ тѣхъ и отъ послѣ заринатъ, или само да се разтила по повърхността на почвата? Кой отъ тѣзи 2 начини е за прѣдпочитане?

Отговора моля да бжде помѣстенъ въ една отъ иднитѣ книжки на списанието ни, защото и други се интересуватъ отъ този въпросъ.

гр. Ст. Загора, 8. XI. 1920.

Съ поздравъ: Ат. Ивановъ.

Отговоръ на въпросъ № 10. — Отоворѣтъ на този въпросъ, който е отъ голѣма важностъ за бъдещето и трайността на новитѣ лозя, се съдържа въ специалната ни статия помѣстена въ тази книжка. Тукъ може да отбѣлѣжимъ само, че е за прѣдпочитане, както смѣта и г. Ивановъ, понеже земята е слаба и макъръ че лозето е още буйно, да почне да го тори безъ да чака заслабването му.

Свѣдѣния за лозята и други.

Тукъ първокачествени бѣли вина въ ограничено количество въ производителитѣ и въ по-голѣмо количество въ винарскитѣ кжщи се продаватъ отъ 13.50 до 14 лв. литѣра.

Първокачественъ гладъкъ, дивъ материялъ отъ сорта Берландиери 41⁶, който е най-много разпространенъ тукъ, се продава 1.20 до 1.40 лв. рѣзника. Облагородени първокачествени добръ сортирани лози на подложка 41⁶ и въ доста голѣмо количество, съ мѣстни сортове грозда, почнаха да се вадятъ. Продажби съ опрѣдѣлени цѣни почти не сж станали. Риголването за нови лозя не е започнато.

Не сж се забѣлѣзали още търговци — демагози, за директни лози; тукъ тѣ и не вирѣятъ.

Единъ способъ за подготвяне на имитирани директни рѣзници, който се практикува отъ търговцитѣ, е слѣдния:

Нарѣзватъ се метри пръчки отъ мѣстнитѣ грозда (лози) Шевка и Шасла доре, поставятъ се въ прѣсенъ говежди торъ и, като прѣстоятъ около седмица, добиватъ истинския цвѣтъ на унгарски. Такива сж продавани и прѣдъ агрономи лозари за унгарски.

с. Кортенъ (ново-загорско), 12. XI. 1920.

Съобщава: Г. Прокопиевъ

*

По причина на рано явилитѣ се силни студове и мразове въ Пазарджикско есенната обработка — оранъ и зариване, на лозята се извърши при съвсѣмъ неблагоприятни условия. Студътъ свари лозята непригответени още за зима; всичкитѣ имъ листа още стояха, което нѣщо ще се отрази злѣ при пролѣтното имъ развитие. Риголването върви слабо; лозаритѣ, вслѣдствие мършавия гроздоберъ, голѣмата скъпостия и оскъдица на лози, въобще доста много сж отчаени и малцина сж щастливитѣ, които възнамѣряватъ да садятъ нови лозя. Надницата за риголване се движи отъ 1 лв. до 1.20 на квадр. метъръ при 60 см. дълбочина и то безъ храна. Търсенето на посадѣченъ материялъ е сжщо доста слабо поне до сега. Напослѣдкъ агенти и търговци на „Отело“ и всички видове директни лози наводняватъ околията и прѣдлагатъ съ успѣхъ евтината си стока на наивнитѣ лозари; забѣлѣзва се извѣстно течение за въ полза засаждането на директни лози и такива има вече засадени въ много села; тѣзи успѣхи на въпроснитѣ лози се криятъ главно въ невѣжеството и кжсогледството на лозаритѣ и незаинтересоваността на компетентната властъ да реагира и наложи изпълнението на закона по прѣслѣждане и изкореняване посадениитѣ лозя съ директни сортове.

Търсенето на вината е слабо, търговията имъ е въ застои; цѣнитѣ на едро сж 13—15 лева, а на дребно 15—17 лв. литъра, а ракията 0.90 до 1 лв. 10 градуca.

гр. Т. Пазарджикъ. 30 XI 1920.

Съобщава: К. Н. Христовичъ

*

Роколтата тази година бѣ слаба. Поради малкото плодородие, гроздето озрѣ добрѣ и впоследствие се получиха доброкачествени вина. За сега търговцитѣ винари се въздържатъ да купуватъ вина. Почти всичкитѣ лозя сж загребани.

Цѣната на вината е 12 лв. на едро и 15 л. на дребно. Ракията варира между 30—40 л. литъра.

Гр. Плѣвентъ, 1. XII. 1920 г.

Василь С. Симеоновъ.

*

Цѣнитѣ на вината сж 13 до 14 литъра. Облагородени лози върху 41 500 л. стотѣхъ. Въ продажбата на дивия лозовъ материалъ има застой. Цѣнитѣ на 41 сж 1.15 до 1.20 рѣзника.

с. Кортенъ (ново-загорско), 6. XII 1920

Съобщава: Г. Прокопиевъ

Книжнина.

Получиха се въ редакцията слѣднитѣ книги: 1) „Индустрия и Търговия“, ежемѣсечна българска притурка на „The Near East“, брой 1, 2 и 3, годишенъ абонаментъ 30 л. Прѣдставителство за България акц. Д-во. „Книга“, София ул. „Бенковски“ № 9.

Списанието съдържа разнообразенъ материалъ и заслужава прочитане отъ всѣкиго.

2) Практически наставления по *рѣзидбата на лозята* съ 6 фигури, цѣна 3 л., отъ Илия Христовъ, специалистъ лозаръ, гр. Русе. Въ брошурката си г. Христовъ, слѣдъ общото разглеждане на рѣзидбата, е разгледалъ образуването на хасмитѣ и лозовитѣ кордони. Книжката заслужава прочитане отъ всѣки лозаръ.

3) Кн. IX. отъ „Българско овощарство“, год. I, София. Редакторъ: С. Грековъ.

4) „Седмиченъ Икономически Прѣгледъ“, кн. 31, година I, София. Гл. Редакторъ: Ат. Ярановъ, лекторъ въ Университета. Списанието съдържа интересенъ за всѣкиго материалъ.

5) „France-Bulgarie“, кн. кн. за октомври-ноември, година II, София. Редакторъ-Администраторъ Кирилъ Димитриевъ. Мѣсечно списание излизаще на френски и имаще за цѣль развиване изобщо френско-българскитѣ сношения.

ХРОНИКА

Съ настоящата VIII кн. се приключва течението (20 печатни коли) отъ V годишнина на сп. „Лозарски Прѣгледъ“, която, въ дѣйствителностъ, трѣбваше да се свърши прѣзъ априлъ 1921 година. Съ други думи, вмѣсто за година, извършихме сжщата работа за 8 мѣсеци. Какво бѣ извършено прѣзъ изминалитѣ мѣсеци — всичко е на лице. Дали всички-тѣ читатели сж доволни отъ направеното, не знаемъ, но ние ще си позволимъ да кажемъ, че морално сме доволни, особно като се знае какъ и при какви условия извършихме работата си. По този случай ние считаме за приятенъ дългъ да изразимъ сърдечната ни благодарностъ къмъ всички-тѣ ни г. г. сътрудници, които, било съ статии, било съ дописки, било съ записване абонати, събиране суми и изпращането имъ, спомогнаха за свършването, макаръ и много мжно, на V-та година отъ „Лозарски Прѣгледъ“ и ги молимъ да продължаватъ и въ бъдаше да помагатъ и съдѣйствуватъ за общото дѣло.

Редакцията сжщо крайно благодари на всички платили абонати и ги моли още сега да си платятъ за VI-а година, ако искатъ да продължава излизането на списанието. Инакъ длъжни сме да заявимъ веднага, какво, ако плащането почне и върви както до сега, не ни е възможно да продължаваме редактирането.

На анонимния „интелигентенъ“ лозаръ отъ гр. Т.-Пазарджикъ, който благоводилъ да ни изпрати изрѣзка отъ вѣстникарска реклама за разпространяване на директни лозови пржчки отъ нѣкой си Димитъръ Ст. Личевъ — въ сжщия градъ, макаръ че

не е ималъ доблестъта да посочи името си, съобщаваме не за него, а за въ интереса на лозарството ни, че съгласно дѣйствующия ни законъ за лозарството, държавния агрономъ е длъженъ да хване разпространителя на въпроснитѣ пржчки, да му състави актъ, а самитѣ пржчки да конфискува и изгори. Тоже прѣпоржчваме на интелигентния лозаръ, вмѣсто да хленче анонимно и да чака да види какво ние ще направимъ — както той се изразява, да си обади името, а сжщо дали той поне е абонатъ на „Лозарски Прѣгледъ“, дали си е платилъ и дали е сторилъ нѣщичко въ полза на общото? Защото „интелигентнитѣ“ лозари сж длъжни да помагатъ и подкрѣпятъ явно „Лозарски Прѣгледъ“ и Съюзани, а слѣдъ туй да чакатъ отъ тѣхъ нѣщо.

Понеже нѣколко държавни агрономи и държавни разсадници си платиха отдавна абонамента; понеже се знае, че всички иматъ кредитъ за подобна цѣль, но до сега останалитѣ не си платиха, — съобщаваме на всички, включително и на земледѣлскитѣ училища, че VII-а книжка изпратихме само на платилитѣ и молимъ, за послѣденъ пжтъ, неплатилитѣ или да си платятъ, или да върнатъ 6-тѣхъ книжки. Редакцията е принудена да постъпи тѣй, защото нѣма срѣдства и възможностъ да дава безплатно четиво.

Освѣнъ приетитѣ по-рано, като колективни членове, 3 лозарско-винарски кооперативни дружества въ градоветѣ: Провадия, Бѣлоградчикъ и Стражица (Г.-Орѣховско) съ записани общо 148 дѣлове и внесено 9400

лева и 82 индивидуални членове на Съюза съ общо 187 дѣлове и внесена сума 9350 л., напоследъкъ сж приети още колективни членове: 1) Кооперативното лозарско дружество „Поминькъ“ въ гр. Свищовъ съ 40 дѣлове на сума 2000 л.; 2) Лозарското д-во „Памидъ“ — гр. Севлиево, съ 141 дѣлове на сума 7050 л. и 3) Лозарското д-во — гр. Ст.-Загора, съ 200 дѣлове на сума 10,000 л.

Редакцията дължи да отбѣлѣжи съ задоволство, какво на 24.XI т. г. въ 7½ ч. вечерята Н. В. Царя е благоволилъ да приеме по частна работа г. Хранковъ. Послѣдния, бидейки и редакторъ на списанието ни, счита за приятенъ дългъ да съобщи, какво Н. В. Царя въ единъ часовъ разговоръ, покрай другото, е пожелалъ да разпита и се освѣдоми доста подробно за общото състояние и положение на лозарство-винарството ни, и специално за тазгодишното, за цѣлѣта и значението на Съюза на българскитѣ лозари-винари, за сп. „Лозарски Прѣгледъ“ и пр. Въ всичко Н. В. Царя е показалъ много голѣмъ интересъ и е изказалъ най-добри пожелания за стабилизиране на списанието и Съюза, като фактори влияющи и подпомагащи много за закрѣпването на лозарство-винарството ни, които, самъ Н. В. Ц. подчерталъ, съставляятъ значителни приходни държавни пера. Най-послѣ г. Хранковъ дължи да подчертае какво прѣзъ цѣлия разговоръ Н. В. Царя е билъ крайно любезенъ, привѣтливъ и благъ.

Редакторътъ ни г. Хранковъ, понеже нѣма възможность да отговаря на всѣкиго по отдѣлно, благодари много на всички г. г. лозари, които било писмено, било лично сж пожелавали да го поздравятъ за списването на „Лозарски Прѣгледъ“. Благодарятъ имъ

и г. г. сътрудницитѣ. По този случай дължимъ да изтъкнемъ, че даваното ни морално насърчение отъ лозаритѣ е отъ голѣмо значение за общото ни дѣло. Ние и г. г. сътрудницитѣ правимъ всичко възможно и зависящо отъ насъ.

Наумѣва се, за послѣденъ пжтъ, на всички онѣзи, които сж получили книжки, но не сж благоволили да си платятъ, да върнатъ книжкитѣ; инкъ ще публикуваме имената имъ, като на хора, които сж злоупотрѣбили съ довърне и задържатъ произволно чужда вещь.

Поканватъ се всички лозарски дружества, които до сега не сж записали дѣлове отъ съюзния капиталъ, да сторятъ туй за да подкрѣпятъ и засиятъ Съюза и да могатъ да се явятъ на слѣдующия конгресъ, който ще се състои въ края на януари 1921 г., като редовни членове. Поканватъ се и всички лозари, гдѣто нѣма дружества, да се запишатъ за лични членове; по този начинъ, като помогнатъ и засиятъ общата работа, ще помогнатъ и на себе си.

Редакцията моли г. г. сътрудницитѣ и кореспондентитѣ ѝ да написватъ работитѣ си чисто и колкото може почетливо, за да може въ печатницата да ги четатъ по-лесно и правилно, слѣдователно да може да се избѣгватъ многото грѣшки.

Поправка. Въ кн. 7, стр. 249, редъ 23 вмѣсто „нѣматъ“ да се чете **иматъ**.

Г-нъ Тодоръ В. Байчевъ — гр. Лѣсковецъ, съобщава, че има за проданъ 300,000 метри рѣзници отъ слѣднитѣ американски подложки: 101-¹⁴, 1202, 41-6 и Монтикола. Цѣнитѣ по споразумение съ него.

Г-нъ Георги А. Бъчваровъ — гр. Лѣсковецъ, разполага съ слѣднитѣ американски лозови подложки и количества: Мурведъръ 25,000 метри, Монтикола 15,000, 101-14 — 5000, Порталисъ 5000, 41-6 — 5000 и 420-а — 2000 метри. За цѣнитѣ и други условия нуждающитѣ се да се отнесатъ до него.

Ние знаехме, че единственото въ България срѣдно лозарско-винарско-градинарско училище въ гр. Плѣвентъ отдавна куца; знаехме, че, между другото, отдавна се водѣше и се води споръ между Министерството на Земледѣлието и онуй на Народното Просвѣщение за опразване отъ послѣдното помѣщението, въ което трѣбваше и трѣбва да се настани лозарското училище, което и по-рано бѣ въ сѣщото здание. Какво е ставало слѣдъ туй и какво става точно не знаемъ, но прѣди нѣколко дни узнахме отъ единъ ежедневникъ, какво въпросното злощастно училище още не било почнало занятията си. Туй съобщение ни много и горчиво изненада и ние съжаляваме, гдѣто много дѣца ще изгубятъ цѣнната за тѣхъ, за родителитѣ и за обществото имъ учебна година.

Поканваме лозаритѣ и лозарскитѣ дружества да обърнатъ внимание на статийката отъ г. Хр. Тишковъ, помѣстена въ тази книжка, и отъ наша страна ги молимъ да сторятъ онуй, за което и г. Тишковъ много умѣстно имъ припомва и ги моли.

Редакцията съобщава на всичкитѣ лозари и лозарскитѣ дружества, че „ръководството по винарство“ (II-ро поправено и допълнено издание), отъ Илия И. Хранковъ, къмъ края на този мѣсецъ ще бѣде готово. То ще обема 11—11½ печатни коли въ формата на „Лозарски Прѣгледъ“ и ще струва 20 л. Издаването му е поето отъ Съ-

юза и добитата печалба отъ продажбата ще бѣде въ полза на сѣщия — на Съза. Ето защо желателно е всѣки лозаръ и винарь да си го набави за своя лична полза и за въ полза на Съюза. Гдѣто има лозарски дружества, добръ и по-удобно е да си го доставятъ колективно за членоветѣ.

Лозарския конгресъ ще се състои на 30 и 31 януари 1921 г. въ София, съ дневенъ редъ означенъ въ поканата, помѣстена въ тази книжка.

Нека лозаритѣ обърнатъ нужното внимание и на хубавото изложение по директнитѣ сортове, отъ г. Кр. Тополски, помѣстено въ тази книжка и подкрѣпено съ неопровержими данни.

Министерството на Финанситѣ проучва въпроса за въ бѣдаше акциза на вината да се плаща по реда и начина на другитѣ данъци.

Въпросътъ за синия камъкъ, който остана неразрѣшенъ отъ Б. З. Банка, въ послѣдния моментъ е отнесенъ отъ Съюза ни въ Министерския Съвѣтъ; послѣдния, надѣваме се, ще разрѣши на Съюза да достави нужното му количество или туй да извърши З. Банка по исканитѣ отъ Съюза условия.

Съгласно чл. 9 отъ съюзния уставъ умоляватъ се колективнитѣ и индивидуални членове, едноврѣменно съ другитѣ вноски, да внасятъ и редовнитѣ членски; по този начинъ ще се избѣгнатъ излишни прѣписки и разноски.

Г-нъ Колю Стефановъ — гр. Ст.-Загора, има за проданъ 50,000 рѣзници отъ 41-6. Желаящитѣ да се отнесатъ до него за споразумение.

Поканватъ се лозарскитѣ дружества и отдѣлнитѣ лозари, които не сж дали помощи, да дадатъ такива, защото на г. г. сътрудницитѣ има да се плащатъ повече отъ 7000 л.